

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

P-1224/2022

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Srđanu Sessi, u pravnoj stvari tužitelja CRONIP d.o.o. iz Zagreba, Gračec 24, OIB: 56439228917, kojeg zastupa punomoćnik Vlatko Bukovac, odvjetnik, protiv tuženika CENTAR BANKA d.d. u stečajju iz Zagreba, Amruševa 6, OIB: 89296739230, kojeg zastupa stečajni upravitelj Damir Mikić, radi utvrđivanja tražbine u stečajnom postupku, nakon održane javne glavne rasprave od 3. studenog 2022., s danom objave od 15. prosinca 2022.,

presudio je

- I. Utvrđuje se postojanje tražbine četvrtog višeg isplatnog reda tužitelja i stečajnog vjerovnika prema tuženiku i stečajnom dužniku u iznosu od 6.773.906,09 kn / 899.054,84 EUR-a¹.
- II. Odbija se zahtjev tužitelj u dijelu u kojem traži utvrđenje tražbine četvrtog višeg isplatnog reda tužitelja i stečajnog vjerovnika prema tuženiku i stečajnom dužniku u iznosu od 475.000,00 kn / 63.043,33 EUR-a.
- III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 1.931.581,25 kn / 256.364,89 EUR-a¹ sa zakonskom zateznom kamatom od 15. prosinca 2022. do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotna poena, a sve u roku 15 dana.
- IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 257.550,00 kn / 34.182,76 EUR-a¹.

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 17. svibnja 2013. navodi da je s tuženikom uspješno surađivao dugi niz godina tako je 23. srpnja 2009. s tuženikom zaključio Ugovor o kratkoročnom kreditu br 966/2009 (dalje u tekstu: kratkoročni kredit 966/2009). Tim Ugovorom je tuženik odobrio tužitelju isplatu kredita u iznosu od 500.000,00 kn / 66.361,40 EUR-a¹ za obrtna sredstva uz sukcesivno korištenje kredita do 20. srpnja 2010. i sukcesivno vraćanje kredita do 20. srpnja 2010. Kasnijim dodatcima Ugovora je rok za otplatu kredita produživan pa je tako IV. dodatkom Ugovora rok vraćanja određen do 1. prosinca 2011. Također tužitelj se obratio tuženik i sa željom za sklapanjem dugoročnog kredita te je od strane tuženika obaviješten o namjeri tuženika za ostvarenjem poslovne suradnje sa Hrvatskom bankom za obnovu i razvitak (dalje u tekstu: HBOR-a) za korištenje kreditnih linija po programu mikrokreditiranja za trajna obrtna i osnovna sredstva. Stoga je tužitelj s tuženikom sklopio i Ugovor o dugoročnom kreditu br 822/2011 od 10. listopada 2011. (dalje u tekstu: dugoročni kredit br 822/2011) temeljem kojeg je tužitelju odobrena isplata u iznosu od 66.670,67 EUR u kunsjoj protuvrijednosti 500.000,00 kn uz sukcesivno korištenje namjenskih sredstava do 30. studenog 2011 i rokom otplate do 2. studenog 2017. Predmetni kredit je odobren sukladno Ugovoru o okvirnom kreditu broj MSEU-30/2010 od 3. rujna 2010. sklopljenim između HBOR-a i tuženika, a temeljem Ugovora o kreditu kojeg je 15. lipnja 2010. HBOR sklopio s Kreditanstalt für Wiederaufbau. Radilo se o kreditu u visini od 20. milijuna eura a koji je namijenjen financiranju projekata mikro, malih i srednjih poduzetnika.
2. Za potrebe ishoda dugoročnog kredita br. 822/2011 tužitelj je izradio investicijsku studiju pod nazivom „Uređenje zgrade radi proširenja poslovanja“ s ciljem da prikaže mogućnost i realnost ulaganja u svoje proizvodno-poslovni prostor koji je namjeravao urediti za razvijanje i jačanje svojih proizvodnih kapaciteta. Nakon što je dugoročni kredit br 82/2011 odobren, tužitelj je po napatku tuženika sastavio dopis od 4. studenog 2011. koji je uputio tuženiku kojem je zatražio da se iznos od 15.387,59 EUR-a u kunsjoj protuvrijednosti 115.345,49 kn uplati na račun tužitelja koji je otvoren kod tuženika a da iznos od 51.283,08 EUR-a u kunsjoj protuvrijednosti 384.418,32 kn na poslovni račun izvođača (građevinskog-uslužnog obrta „Vila“) koji je trebao izvoditi radove na uređenju zgrade. Tuženik je 8. studenog 2011. uplatio na račun tužitelja iznos od 499.763,81 kn / 66.330,06 EUR-a¹ i to 115.345,49 kn / 15.308,98 EUR-a¹ za obrtna sredstva i iznos od 384.418,32 kn / 51.021,08 EUR-a¹ za osnovna sredstva. Nadalje tuženik je 8. i 9. studenog 2011. s računa tužitelja ustegnuo i na svoj račun uplatio cjelokupni iznos na ime dugoročnog kredita br. 822/2011 radi podmirenja kamata, naknada i troškova korištenja kartice Business Mastercard u iznosu od 70.460,00 kn / 9.351,65 EUR-a¹ i radi podmirenja troškova, naknada i kamata po kratkoročnom kreditu br 966/09 u iznosu od 429.540,00 kn / 57.009,76 EUR-a¹. Takvim postupanjem tuženika tužitelj je onemogućen u ispunjenju svojih obveza

---

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

- prema dugoročnom kreditu br 822/11 budući da su sva sredstva za realizaciju tog kredita zaplijenjena od strane tuženika. Stoga je tužitelj zapao u financijske poteškoće, ugovoreni i planirani poslovi su propali te je tužitelj bio primoran otpustiti sve radnike i pokrenuti postupak predstečajne nagodbe. Nadalje tuženik je dopisom od 15. ožujka 2013. raskinuo oba dva kredita, dakle kratkoročni kredit br. 966/2009 i dugoročni kredit br. 822/11 te pozvao tužitelja da uplati iznos od 555.587,91 kn (iznos od 504.268,52 kn na ime dugoročnog kredita, a iznos od 51.319,39 kn na ime kratkoročnog kredita iznos od 51.319,39 kn).
3. Stoga tužitelj je postupanjem tuženika pretrpio imovinsku štetu u iznosu od 3.777.093,95 kn / 501.306,52 EUR-a¹ (1.043.881,00 kn / 138.546,82 EUR-a na ime izmakle koristi, 2.263.532,45 kn / 300.422,38 na ime otplaćenih obroka na ime financijskog leasinga ostvarenog kod Privredne banke Zagreb (dalje u tekstu PBZ-a) za nekretninu na adresi Gračec 22, 464.409,50 kn / 61.637,73 EUR-a¹ na ime prodaje osobnog i teretnog vozila tužitelja, 2.191,00 kn / 290,80 EUR-a¹ na ime troškova plaćenih FINA-i za pribavu dokumentacije iz očevidnika i iznosa od 5.000,00 kn / 663,61 EUR-a¹ na ime troškova predstečajne nagodbe) kao i iznos od 62.000,00 EUR-a u kunskoj protuvrijednosti radi gubitka naplate potraživanja iz inozemstva. Nadalje tužitelj potražuje i povrat iznosa od 119.425,44 kn / 15.850,48 EUR-a¹ na ime raskida Ugovora o kreditu br 966/2009 i iznos od 2.213.613,16 kn / 293.796,96 EUR-a¹ na ime raskinutog ugovora o financijskom leasingu s PBZ-om.
  4. Tuženik u odgovoru na tužbu od 18. srpnja 2013. ističe da nije ostvario nikakvu nepripadajuću dobit ili korist na štetu tužitelja, nego naprotiv da je tužitelj neurednim vraćanjem odobrenih kredita i kršenjem preuzetih ugovornih obveza doveo do prisilnog i prijevremenog otkaza svih kreditnih poslova i prisilne naplate potraživanja tuženika. Tuženik navodi da je kao poslovna banka tužitelja ovlaštena temeljem potpisanih Ugovora i internih akata tuženika, sa bilo kojeg računa tužitelja naplatiti dospjela neplaćena potraživanja. Sredstva na računu tužitelj nisu bili izuzeta ili namjenski označena te tuženik nije bio u obvezi zatražiti od tužitelja ili HBOR-a prethodno odobrenje za naplatu dospjelih potraživanja. U trenutku uručenja otkaza ugovora o kreditu tuženik je bio u zakašnjenju u iznosu od 470 dana. Tuženik odbacuje svoju odgovornost za bilo kakvu štetu koju je prouzročio tužitelju da smatra da tužitelj podnošenjem ove tužbe pokušava izbjeći plaćanje svojih dospjelih obveza.
  5. Rješenjem naslovnog suda poslovni broj P-1691/2013 od 31. listopada 2013. utvrđen je prekid ovog postupka zbog zakonskih posljedica otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom.
  6. Tužitelj je podneskom od 28. ožujka 2014. predložio sudu nastavak ove parnice budući da u stečajnom postupku nad tuženikom njegova prijavljena tražbina osporena.

7. Rješenjem naslovnog suda poslovni broj P-1691/13 (novi broj P-1386/14) od 17. travnja 2014. je nastavljen postupak u ovoj pravnoj stvari.
8. Tužitelj podneskom od 18. lipnja 2014. je uskladio svoj tužbeni zahtjev te sukladno članku 180. SZ-a traži od suda da utvrdi osnovu tražbinu tužitelja prema tuženiku i to kao tražbinu četvrtog višeg isplatnog reda u iznosu od 7.551.018,99 kn / 1.002.192,45 EUR-a¹ (iznos od 7.078.232,33 kn / 939.442,87 EUR-a¹ već utužen tužbom od 17. svibnja 2013., iznos od 387.887,13 kn / 51.481,47 EUR-a¹ na ime zatezних kamata, iznos od 75.388,75 kn / 10.005,81 EUR-a¹ na ime sastava tužbe i zatezne kamate na taj iznos od 4.136,78 kn / 549,05 EUR-a¹, iznos od 5.000,00 kn / 663,61 EUR-a¹ na ime sudske pristojbe na tužbu i zatezne kamate na taj iznos od 274,00 kn / 36,37 EUR-a¹).
9. Podneskom od 30. rujna 2020. je tužitelj specificirao svoj tužbeni zahtjev tako da sada od suda traži da utvrdi postojanje njegove tražbine četvrtog isplatnog reda tužitelja u iznosu od 7.249.906,09 kn / 962.227,90 EUR-a¹.
10. Naslovni sud je presudom poslovni broj P-1386/14 od 28. ožujka 2022. odbio tužbu i tužbeni cijelosti te naložio tužitelju naknadi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 5.000,00 kn. Protiv navedene presude je žalbu podnio tužitelj te je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske rješenjem poslovni broj PŽ-2082/22 od 18. svibnja 2022. ukinuo presudu naslovnog suda poslovni broj P-1386/14 od 28. ožujka 2022. i predmet vratio naslovnom sudu na ponovno suđenje.
11. Na ročištu za glavnu raspravu od 03. studenog 2022. je na istu pristupio uredno pozvani tužitelj i tuženik te je sud temeljem članka 304. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 28/13, dalje u tekstu: ZPP-a) zaključio glavnu raspravu.
12. Sud je tijekom postupka izvršio uvid u dokumentaciju u spisu i to: Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 23. srpnja 2009. (list 10.-14. spisa), Ugovor o kratkoročnom kreditu br 966/2009 od 23. srpnja 2009. (list 15.-18. spisa), zk. uložak za nekretninu upisanu u zk.ul.br. 116. k.o. Gračani (list 19. spisa), uvjerenje o prebivalištu za Mariju Stipanović (list 20. spisa), izvod iz sudskog registra za tužitelja (list 21.-22. spisa), podatci o OIB-u (list 23.-24. spisa), Dodatak I. Ugovor o kratkoročnom kreditu br. 966/2009 od 14. srpnja 2010. (list 25. spisa), Dodatak II. Ugovor o kratkoročnom kreditu br. 966/2009 od 24. studenog 2010. (list 26. spisa), Dodatak III. Ugovor o kratkoročnom kreditu br. 966/2009 od 30. ožujka 2011. (list 27, 173 . spisa), Dodatak IV. Ugovor o kratkoročnom kreditu br. 966/2009 od 31. listopada 2010. (list 28., 179 spisa), dopisi tuženika vezani za obnavljanje međusobnih odnosa i kratkoročnog obnavljajućeg kreditiranja (list 29.-33. spisa), e-mail tuženika od 28. prosinca 2010. i 17. ožujka 2011 (list 34.-35 spisa), dopis tuženika od 23. ožujka 2011. (list 96. spisa), e-mailovi tužitelja (list 38 - 41 spisa), Sporazum radi osiguranja novčane tražbine

---

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 10. listopada 2011. (list 42.-46. spisa), Ugovor o dugoročnom kreditu br. 822/2011 od 10. listopada 2011. (list 47.-60. spisa), Program za mikro, male i srednje poduzetnike HBOR-a (list 61.-62. spisa), dopis HBOR-a od 14. svibnja 2013. (list 63. spisa), investicijsku studiju (list 64.-92. spisa), dopis tužitelja od 4. studenog 2011. (list 93., 689. spisa), Ugovor o otvaranju i vođenju multivalutnog transakcijskog računa (list 94. spisa), dopis obrta „Vila“ od 8. studenog 2011. godine (list 95. spisa), izvod o stanju i prometu (list 96. spisa), pregled prometa na računu tužitelja otvorenog kod tuženika (list 97., 693.-695. spisa) Otkaz obročne otplate financijskog leasinga od 6. rujna 2012. (list 98.-99. spisa), računi (list 101.-105. spisa), bruto bilance (list 106.-117. spisa), otkaz Ugovora Ugovor o kratkoročnom kreditu br 966/09 i Dodatke I-IV istog kao i Ugovor o dugoročnom kreditu br 822/11 (list 118.-120. spisa), izvod iz poslovnih knjiga PBZ-a (list 121. spisa), izvod iz sudskog registra za tuženika (list 128.-131. spisa), rješenje naslovnog suda poslovni broj St-1743/13 od 21. siječnja 2014. (list 136., 149. spisa), prijava tražbine od 22. listopada 2013. (list 150.-151 spisa), prijedlog nagodbe tužitelja od 15. listopada 2014. (list 167. spisa), Ugovor o pristupanju dugu od 13. srpnja 2012. (list 181., 696 spisa spisa), izlist prometa računu tuženika (list 183.-187. spisa), Ugovor o obnavljanju platnog prometa (list 196. spisa) Ugovor o obnavljanju platnog prometa (list 196. spisa), dopis tužitelja od 7. svibnja 2013. (list 207. spisa), dopis HBOR-a od 14. svibnja 2013. (list 208. spisa), dopis tužitelja od 29. svibnja 2013. (list 209. spisa) dopis HBOR-a od 3. lipnja 2013. i 12. rujna 2013. (list 210.-211. spisa), očevidnik o redosljedu plaćanja (list 213.-215. spisa), dopis HBOR-a od 31. prosinca 2014. (list 217. spisa), , bilanca tužitelja (list 286. spisa), pismo namjere od 15. rujna 2009. (list 287.-288 spisa), računi (list 289.-292. spisa), izvod iz računa Zagrebačke banke i tuženika (list 294.-298 spisa), zahtjev tužitelja za odobrenjem kredita od 16. svibnja 2011. (list 300.-303. spisa), promemorija sa sastanka održanog između HBOR-a i Cronipa od 27. kolovoza 2013. (list 305.-312. spisa), prijedlog FINA-e za pokretanje predstečajnog postupka nad tužiteljem od 21. kolovoza 2013. (list 314.-316 spisa), rješenje naslovnog suda poslovni broj St-1740/13 od 22. srpnja 2014. (list 317.-318 spisa), rješenje i naslovnog suda poslovni broj St-1740/13 od 4. studenog 2013. (list 319.-321. spisa), zaključak naslovnog suda poslovni broj Stpn-109/14 od 30. siječnja 2015. (list 322. spisa), rješenje naslovnog suda poslovni broj Stpn-109/14 od 12. prosinca 2014. (list 325. -331. spisa), žalba tužitelja od 14. lipnja 2016. spisa (list 332.-333. spisa), potvrda FINA-e o blokadi računa tužitelja od 14. lipnja 2016. (list 334. spisa), rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-1194/16 od 2. lipnja 2016. (list 335.-336.), očevidnici o redosljedu plaćanja (list 337.-350. spisa), e-mail korespondencija između stranaka (list 351.-355. spisa), Ugovor o građenju broj 01/2011 od 20. listopada 2011 (list 371.-372. spisa), troškovnik (list 374.-406. spisa), računi za prodaju osobnih automobila (list 408.-417. spisa), dokumentacija vezana uz otkaz ugovora o leasingu (list 419.-438 spisa), izlist stanja prometa po računima (list 440.-461. spisa), izvješće o poslovanju tužitelja i zahtjevi za odobrenje plasmana (list 463.-521. spisa), bilanca dobiti i gubitaka za tužitelja za 2011. godinu (list 542.-550. spisa), obračun PBZ leasinga (list 551. spis), izvod iz očevidnika FINA-e (list 553.-556. spisa), rješenje Trgovačkog suda u

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Osijeku poslovni broj St-2381/16 od 26. listopada 2016. (list 560.-561.) i saslušao je zz tužitelja Darka Stipanovića (list 239-241. spisa).

13. Sud nije proveo novo knjigovodstveno-financijsko vještačenje sukladno prijedlogu tuženika od 21. rujna 2020. budući da su već u ovom predmetu provedena dva financijsko-knjigovodstvena vještačenja te provođenje trećeg ne bi bilo svrsishodno.
14. Sud je proveo i knjigovodstveno-financijsko vještačenje po vještaku Ljerki Živković od 12. srpnja 2016 (list 253.-282. spisa) i po vještaku Đurđici Stilin od 25. kolovoza 2020. (list 656.-676. spisa).
15. Cijeneći rezultate dokaznog postupka, kako cjelokupno tako i svakog pojedinačno, a na osnovi odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 dalje: ZPP) ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.
16. Predmet spora jest zahtjev tužitelja za utvrđenjem tražbine četvrtog isplatnog reda prema tuženiku u iznosu od 7.248.906,09 kn / 962.095,17 EIR-a¹ (iako je tužitelj podneskom od 1. listopada 2020. zatražio od suda donošenje presude kojim se utvrdila njegova tražbina u iznosu od 7.249.906,09 kn / 962.227,90 EUR-a¹ sud je stava da je tužitelj krivo zbrojio sve iznose iz točke II. njegova podneska (list 701- 702 spisa) tako da ispravan zbroj iznosi 7.248.906,09 kn / 962.095,17 EIR-a¹).
17. Između stranaka nije sporno:
  - da su zaključile Ugovor o kratkoročnom kreditu br. 966/2009 i dugoročnom kreditu br 822/2011 kao i dodatke I-IV Ugovora o kratkoročnom kreditu br. 966/2009;
  - da je radi osiguranja tražbine iz kratkoročnog kredita br. 966/2009 tuženik uknjižio založno pravo-hipoteku na nekretninama tužitelja upisanim u zk.ul. 116, k.o. Gračani-kčbr. 198/2-kuća Gračec br. 24, gospodarske zgrade u Gračanima i dvorište, površine 127 čhv;
  - da je radi osiguranja tražbine iz dugoročnog kredita br. 822/2011 tuženik uknjižio založno pravo-hipoteku na nekretninama tužitelja upisanim u zk.ul. 116, k.o. Gračani-kčbr. 198/2-kuća Gračec br. 24, gospodarske zgrade u Gračanima i dvorište, površine 127 čhv;
  - da je tuženik 8. studenog 2011. na račun tužitelja otvorenog kod tuženika na ime dugoročnog kredita br 822/11 uplatio iznos od 499.763,81 kn i to 115.345,49 kn za obrtna sredstva i iznos od 384.418,32 kn za osnovna sredstva;
  - da je tuženik 8. i 9. studenog 2011. s računa tužitelja ustegnuo sredstva u iznosu od 429.540,00 kn i 70.460,00 kn;
  - da je PBZ otkazao tužitelju Ugovor o financijskom leasingu i pozvao ga na plaćanje cjelokupnog iznosa leasinga u iznosu od 2.103.699,23 kn / 279.208,87 EUR-a¹;

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

- da je tuženik dopisom od 15. ožujka 2013. otkazao i Ugovor o kratkoročnom kreditu br 966/09 i Dodatke I-IV istog kao i Ugovor o dugoročnom kreditu br 822/11.

18. Međutim između stranaka je prvenstveno sporno da li je tuženik ovlašten uplaćena sredstva na računu tužitelja (kojeg vodi tuženik) na ime dugoročnog kredita br 822/11 koristiti za podmirenje svojeg potraživanja prema tužitelju s osnove kredita br. 966/09 te da li je takvim postupanjem tuženik odgovoran za štetu tužitelju. Također je sporno da li bi tužitelj, da i nije plasiran dugoročni kredit br. 822/11 mogao servisirati svoje tekuće poslovanje
19. Člankom 5. kratkoročnog kredita 966/09 je određeno da je rok vraćanja kredita do 20. srpnja 2010.
20. Člankom 1. Dodatka III. Ugovora o kratkoročnom kreditu broj 966/2009 od 30. ožujka 2011. je utvrđeno da saldo glavnice kratkoročnog obnavljajućeg kredita na dan zaključenja Dodatka III. iznosi 497.969,96 kn / 66.091,97 EUR-a¹. Dok je člankom 2. istog Dodatka mijenjan način i rok vraćanja tako da isti sada određen do 1. listopada 2011.
21. Člankom 1. Dodatka IV. Ugovora o kratkoročnom kreditu broj 966/2009 od 31. listopada 2011. je utvrđeno da saldo glavnice kratkoročnog obnavljajućeg kredita na dan zaključenja Dodatka IV. iznosi 497.969,96 kn / 66.091,97 EUR-a¹. Dok je člankom 2. istog Dodatka mijenjan način i rok vraćanja tako da isti sada određen do 1. prosinca 2011.
22. Člankom 10. stavkom b. kratkoročnog kredita 966/09 je određeno da unutar roka korištenja iz ovog Ugovora, korisnik kredita je suglasan da banka može bez ikakve njegove daljnje suglasnosti iz sredstava neiskorištenog kredita naplatiti sve dospjele, a neplaćene obveze korisnika kredita nastale po pojedinačnom korištenju sredstava iz ovog kredita.
23. Člankom 10. stavkom s. kratkoročnog kredita 966/09 je određeno da korisnik kredita i jamac platac suglasni su da u slučaju neurednog podmirenja obveza po ovom Ugovoru, banka može bez posebnog odobrenja ili naloga korisnika kredita i jamca platca naplatiti dospelu tražbinu sa svih računa koje korisnik kredita i jamac platac imaju u banci.
24. Nadalje uvidom u dopis HBOR-a od 23. travnja 2015. sud je utvrdio da je HBOR-a po pritužbi tužitelju obavio kontrolu isplatne dokumentacije tuženika i utvrdio nepravilnosti, odnosno da je tuženik sredstvima HBOR-ovog međubankarskog kredita, koja su bila namijenjena za financiranje investicije društva tužitelja zatvorila dospelje obveze tužitelja po ranijim odobrenim kreditima iz sredstava tuženika.
25. Kako je Dodatkom IV. Ugovora o kratkoročnom kreditu 966/09 rok za dospjeće istog produžen do 1. prosinca 2011. tuženik se po stavu ovog suda

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

nije mogao koristiti sa svojom ovlasti koji mu pruža članak 10. stavak s. kratkoročnog kredita 966/09 i naplatiti tražbinu po tom kreditu (naplatom po sredstvima po računu tužitelja) jer 8. i 9. studenog 2011. ta tražbina još nije niti dospjela.

26. Također valja istaknuti da je za osiguranje povrata kredita tužitelj izdao tuženiku dvije bjanko zadužnice broja 05062286 i 05062287 i dvije bjanko zadužnice do maksimalnog iznosa od 500.000,00 kn / 66.361,40 EUR-a¹ (članka 9. kratkoročnog kredita broj 966/09). Nadalje radi osiguranja istog kredita tuženik je uknjižio-založno pravo na nekretninama tužitelja temeljem Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 23. srpnja 2009.

27. Dakle, kako je glavnica kredita po kratkoročnom kreditu 966/09 iznosila 500.000,00 kn / / 66.361,40 EUR-a¹ po stavu ovog suda tražbina tuženika po tom kreditu sredstvima osiguranja (zadužnice i hipotekom) je bila više nego osigurana za pokriće glavnice, kamata i troškova. Stoga nije bilo mjesta da tuženik sredstva isplaćena po dugoročnom kreditu 822/11 plijeni sa tužiteljeva računa otvorenog kod tuženika radi namirenja tražbine po kratkoročnom kreditu br. 966/09.

28. U odnosu na pitanje da li je tuženik odgovoran za štetu tužitelju treba istaknuti sljedeće.

- Rješenjem naslovnog suda poslovni broj P-1386/14 od 21. ožujka 2104. sud je odredio izvođenje dokaza knjigovodstveno financijskim vještačenjem po vještaku Ljerki Živković iz Zagreba, Čateška 4.

Zadatak vještaka je bio utvrditi:

- visinu izmakle koristi koju bi tužitelj ostvario po redovitom rijeku stvari u slučaju da tuženik nije 8. i 9. studenog 2011. ustegnuo s računa tužitelja iznos od 500.000,00 kn / / 66.361,40 EUR-a¹ isplaćen tužitelju na ime ugovora o dugoročnom kreditu broj 82/11, utvrditi da li bi tužitelj, uzimajući u obzir cjelokupno financijsko stanje u kojem se nalazio, mogao na temelju tih sredstava ostvariti investiciju u vidu uređenja zgrade radi proširenja poslovanja prema investicijskoj studiji od 24. svibnja 2011., te ako bi, koliko iznosi izmakla korist koju bi tužitelj ostvario po redovitom tijeku stvari u razdoblju do 2017. da je realizirao tu investiciju;
- iznos otplaćenih i neotplaćenih anuiteta s osnova ugovora o financijskom leasingu broj 100-08199 sklopljenog između tužitelja i PBZ Leasing d.o.o., te da li bi tužitelj mogao uredno otplaćivati anuitete u slučaju da tuženik nije ustegnuo s računa tužitelja iznos od 500.000,00 kn / / 66.361,40 EUR-a¹, već da su ta sredstva iskorištena sukladno ugovoru o kreditu broj 822/11;

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

- iznos koji je tužitelj ukupno platio na ime povrata kredita po ugovoru o kratkoročnom obnavljajućem kreditu broj 966/09 s pripadajućim aneksima, sklopljenog između tužitelja i tuženika, te da li je tužitelj preplatio svoju obvezu iz tog ugovora o kreditu uzimajući u obzir glavnice, ugovorne i zatezne kamate te ugovorene naknade, a ako jest u kojem iznosu.

29. Vještakinja Ljerka Živković u svom nalazu i mišljenju 12. srpnja 2016 (list 253.-282. spisa) je istaknula da je u vrijeme spornih transakcija (8. i 9. studeni 2011.) dug (dospio i nedospio) tužitelja po kratkoročnom kreditu broj 966/2009 i dug po Business Mastercard kartici iznosio 564.802,58 kn / 74.962,18 EUR-a¹ a dug prema PBZ Leasingu 77.497,84 kn / 10.285,73 EUR-a¹ dakle sveukupno 642.300,42 kn / 85.247,92 EUR-a¹. Vještakinja nadalje navodi da u 2011. tužitelj gotovo nije uopće ostvarivao prihode od poslovanja već isključivo na ime pozajmica u prosječnom mjesečnom iznosu od 22.689,74 kn / 3.011,45 EUR-a¹. Čak i pod uvjetom kada bi tužitelj ostvario prihode iz Investicijskog plana za 2011 (odnosno da su prihodi u 2011. veći za 30% u odnosu na 2010.), tužitelj niti uz dodatne investicije s obzirom na previsoku zaduženost ne bi bio u stanju servisirati dospjele obveze. Vještak nadalje ističe da tuženik nije ustegnula sredstva isplaćena po dugoročnom kreditu br. 822/2011 već da je isti doznačila na račun tužitelja isti bi s 9. studenim 2011. mogao raspolagati s iznosom od 128.156,34 kn. Također je mišljenja da tužitelj ne bi mogao ni uredno podmirivati svoje obveze na ime sklopljenog ugovora o leasingu s PBZ-om da se dugoročni kredit br. 822/2011 koristio za investicije. Nadalje vještak ističe da je tužitelj po kratkoročnom kreditu br. 966/2009 s danom 9. studenim 2011. uplatio iznos od 499.758,30 kn / 66.329,33 EUR-a¹ te je ostao dug po tom kreditu u iznosu od 65.088,77 kn.
30. Podneskom od 06. ožujka 2017. tužitelj se usprotivio nalazu i mišljenju vještakinje Ljerke Živković budući da smatra da je početak vještačenja bio baziran na nepostojećoj i financijsko krivo prezentiranoj dokumentaciji koje je imalo za posljedicu krive izračune u nalazu i mišljenju vještakinje. Tužitelj ističe da je dokumentaciju koju je dostavio vještakinji na uvid ista odbacila. Tužitelj nadalje ističe da je vještakinja trebala uvažiti prijavu poreza na dobit i poreza na dodanu vrijednost za 2011. godinu prema kojem je tužitelj za 2011. godinu uplatio sve poreze iz kojih su vidljivi ukupni rashodi i dobiti tužitelja. Tužitelj ističe da je mogao servisirati sve svoje obveze u 2011. godini. Stoga tužitelj predlaže sudu da se vještakinja Ljerka Živković očituje o navedenim propustima.
31. U svom očitovanju od 02. lipnja 2016. vještakinja Ljerka Živković je istaknula da je nalaz i mišljenje izradila temeljem dokumentacije koju je tužitelj dostavio i dao vještaku na uvid. Vještakinja ističe da je temeljem dokumentacije koja je javno objavljena na mrežnim stranicama FINA-e utvrdila prihode i rashode za tužitelja u 2011. godini. Ukoliko se dokumentacija koja je objavljena na FINA-i

---

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

razlikuje od dokumentacije koju je dostavio tužitelj vještak ističe da će dopuniti svoj nalaz i mišljenje. U odnosu na navode tužitelja da je pozitivno poslovao u 2011. godini vještakinja ističe da je tužitelj morao prodati osobni automobil koji je koristi u poslovanju u iznosu od 130.256,00 kn / 17.287,94 EUR-a¹ i morao je uplaćivati kratkoročne pozajmice u iznosu od 109.531,24 kn / 14.537,29 EUR-a¹ kako bi održavao svoje poslovanje.

32. Podneskom od 06. rujna 2017. vještakinja je dopunila svoj nalaz i mišljenje te istaknula kako tužitelj nastoji dokazati da poslovni prihodi prema prijavi poreza za dobit u iznosu od 691.927,38 kn / 91.834,55 EUR-a¹ te ne odgovaraju prihodima iz javno objavljenih financijskih izvješća koji su dani uz bilancu za 2012. godinu i isti iznose 194.908,00 kn / 25.868,74 EUR-a¹. Razlika od 492.459,00 kn / 65.360,54 EUR-a¹ jest gubitak i isti je iskazan u financijskim izvješćima za 2012. godinu. Vještakinja je dalje ostala kod mišljenja da poslovni prihodi koje je tužitelj ostvario u 2011. godini nisu nikako bili dostatni niti za redovno poslovanje pa tako ni za nove investicije. Stoga je vještakinja u cijelosti ostala kod svojeg nalaza i mišljenja.

33. Tužitelj je podneskom od 07. prosinca 2017. i dalje ostajao kod svih prigovora na nalaz i mišljenje sudske vještakinje Ljerke Živković kao i kod dopune istog te je predložio sudu određivanje novog financijskog vještačenja. Također podneskom od 22. siječnja 2018. tužitelj je opetovano osporio nalaz i mišljenje vještaka ističući da zadatak vještaka nije bilo izraditi forenzičko nadvještačenje investicijske studije i raditi procjene kreditne sposobnosti tužitelja a na temelju koje iznosi mišljenje o izmakloj koristi tužitelja i mogućnosti realizacije investicije koja se trebala financirati dugoročnim kreditom broj 822/11. Tužitelj također ističe da tuženik nije samoinicijativno i protivno ugovoru i bez osnove zatvorio nedospjelo dugovanje po kratkoročnom kreditu broj 966/2009 već sukladno dugoročnom kreditu broj 822/2011 isplatio namjenska sredstva na račun tužitelj isti bi podmirivao svoje obveze prema PBZ leasingu te da ne bi došlo do raskida ugovora o leasingu kao i pokretanja postupka prisilne naplate. Stoga tužitelj ističe da je nalaz i mišljenje proturječan i kontradiktoran dokumentaciji u spisu. Tužitelj ne prihvaća nalaz i mišljenje i poziva da se izradi novi nalaz i mišljenje.

34. Sud je odredio novo knjigovodstveno-financijsko vještačenje temeljem rješenja poslovni broj P-1386/14 od 27. rujna 2019. po vještakinji Đurđici Stilin iz Zagreba, Stara Peščenica 3.

35. Novi zadatak vještaka je bio :

- da utvrdi visinu dospjelog duga tužitelja po partiji kredita 966/2009 na dan 8. i 9. studenog 2011., kao i na datum 1.12.2011. kada je cjelokupni iznos po kreditu trebao dospjeti;
- da utvrdi je li tuženik dana 8 i 9. studenog 2011. izvršio isplate na način kako je ugovoreno namjenskim kreditom 822/11, odnosno je li bilo nepravilnosti u isplati namjenskih sredstava;

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

- utvrditi da li bi tužitelj, po redovitom tijeku stvari, u slučaju da su mu isplaćena namjenska sredstva, mogao realizirati investiciju radi koje je namjenski kredit i odobren sukladno investicijskom studiji od 24.5.2011., te ako bi kolika bi iznosila izmakla korist koju bi tužitelj ostvario po redovitom tijeku stvari da je realizirao tu investiciju u cijelosti (ispuniti obvezu prema Japanskom partneru s osnova tri računa te izmakla korist prema investicijskoj studiji)
- da utvrdi koliko je dospjelo dugovanje tužitelja prema PBZ Leasingu d.o.o. na dan 8. i 9. studenog 2011. godine, kao i da li bi tužitelj mogao po redovitom tijeku stvari izvršavati svoje obveze, prema PBZ Leasingu d.o.o. da je tuženik uredno isplatio namjenska sredstva kako je ugovoreno kreditom broj 822/11;
- je li postupanje tuženika zbog uskrate isplate namjenskih sredstava u uzročno posljedičnoj vezi sa nastalom nelikvidnošću tužitelja, što je posljedično dovelo do blokade računa tužitelja od strane PBZ Leasinga d.o.o., raskida ugovora o financijskom leasingu, automatskom dospijeću preostalih neplaćenih obveza u iznosu od 2.213.631,16 kn, kao i pokretanja postupaka radi prisilne naplate tražbine od strane PBZ Leasinga d.o.o.;
- iznos koji je tužitelj ukupno platio na ime povrata kredita po ugovoru o kratkoročnom kreditu broj 966/09 s pripadajućim aneksima.

36. Vještakinja Đurđica Stilin je 25. kolovoza 2020. izradila nalaz i mišljenje (list 656.-676. spisa). te je zaključila da je dug tužitelja po partiji kredita 966/2009 na dan 08. i 09. studenog 2011. koji se odnosi na redovne i zatezne kamate i naknade iznosi 50.399,19 kn / 6.689,12 EUR-a¹. Dug po navedenom kreditu na dan 01. prosinca 2011. iznosi 497.969,96 kn / 66.091,97 EUR-a¹. Nadalje, vještakinja zaključuje da su namjenska sredstva po dugoročnom kreditu u ukupnom iznosu od 499.763,81 kn / 66.330,06 EUR-a¹ isplaćena na račun tužitelja 08. studenog 2011. no tuženik je bez naloga korisnika kredita za ukupan iznos od 499.758,31 kn / 66.329,33 EUR-a¹ u korist tuženika čime je tužitelj onemogućen u korištenju sredstava dugoročnog kredita. Nadalje vještak ističe da bi tužitelj po redovitom tijeku stvari u slučaju da je mogao raspolagati sredstvima dugoročnog kredita broj 822/11 u iznosu od 499.763,81 kn / 66.330,06 EUR-a¹ mogao platiti dospjele obveze prema banci i leasing društvu 08. studenog 2011. u ukupnom iznosu od 127.897,03 kn / 16.974,85 EUR-a¹ te bi mu za realizaciju ostatka investicije ostalo slobodnih novčanih sredstava u iznosu od 371.866,78 kn / 49.355,20 EUR-a¹. Nadalje da je tužitelj ispunio obvezu prema Japanskom partneru tužitelj bi pribavio dodatnih 465.000,00 kn / 61.716,11 EUR-a¹ te bi mogao zatvoriti i obvezu prema kratkoročnom kreditu broj 966/2009. Po vještaku izmakla korist, pod pretpostavkom realizacije investicije za koju je odobren dugoročni kredit za razdoblje od 2012-2017 predstavlja razliku između neto dobiti planirane investicijskom studijom i realizirane neto dobiti iznosi 983.753,00 kn / 130.566,16 EUR-a¹. Dug tužitelja prema PBZ leasingu je na dan 08. i 09. studenog 2011. iznosio 77.497,84 kn / 10.285,73 EUR-a¹ te vještakinja zaključuje da bi po redovnom tijeku stvari te uz korištenje sredstava dugoročnog kredita mogao podmirivati svoje obveze prema PBZ leasingu.

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Vještakinja zaključuje da zbog nerealizacije investicije tužitelj nije mogao servisirati svoje dospjele obveze po financijskom leasingu. Zaključno vještakinja ističe da na ime povrata glavnice po kratkoročnom kreditu broj 966/2009 od 497.969,96 kn / 66.091,97 EUR-a¹ ukupno je plaćeno 482.043,21 kn / 63.978,13 EUR-a¹ (dana 08. i 09. studenog 2011. je zatvoreno 437.411,45 kn / 58.054,48 EUR-a¹ a u razdoblju od 04. travnja 2012. do 04. svibnja 2017. zatvoreno 44.631,76 kn / 5.923,65 EUR-a¹ temeljem ovrhe OV-21885/2007).

37. Podneskom od 21. rujna 2020. tuženik se očitovao na nalaz i mišljenje vještaka Đuriđice Stilin. Ističe sudu da je vještakinja u istom paušalno i bez argumenata iznosi opće ocjene i predviđanja o apstraktnim događanjima koji se uopće nisu dogodili niti se temelje na realnim i stručnim ocjenama vještaka. Tuženik ističe da je sukladno članku 16. kratkoročnog kredita 966/09 tužitelj kao korisnik kredita ovlastio tuženika da radi namirenja cjelokupne ili svake pojedine dospjele tražbine iz ugovora, bez posebnog odobrenja ili naloga zaplijeni sva njegova novčana sredstva na računima kod banke iz izvrši neposrednu uplatu na svoj račun do potpunog namirenja svojih tražbina. Tuženik napominje sudu da je tužitelj bio upoznat i suglasan s rasporedom trošenja opisanih sredstava. Tuženik se istom podneskom referira na nalaz i mišljenje vještaka Ljerke Živković koje je zaključila da tužitelj ni uz dodatne investicije, s obzirom na previsoku zaduženost ne bi bio u stanju servisirati dospjele obveze. Također tužitelj od 2011. do sada nije dostavio sudu nije jedan dokaz da je potraživanja od japanskih investitora naplatio ili knjižio prema hrvatskim i međunarodnim standardima. Projekcije vještakinje o tome da će tužitelj svake godine imati prihod od 1.145.715,00 kn / 152.062,51 EUR-a¹ i izgublenu dobit od 983.753,00 kn / 130.566,46 EUR-a¹ se temelji na potpuno pogrešnoj projekciji investicijske studije koji nema uporišta u dotadašnjem poslovanju tužitelja.
38. Podneskom od 30. rujna 2020. tužitelj je istaknuo da nema primjedbi na nalaz i mišljenje vještakinje Đurđice Stilin te smatra da je vještakinja u potpunosti udovoljila zadatku te je jasno i argumentirano se očitovala o svim relevantnim pitanjima vezanim za rješavanje ovog spora.
39. Zakonom o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, dalje: ZOO), kao općim propisom koji uređuje materiju odgovornosti za štetu nisu nabrojene opće pretpostavke za odgovornosti za štetu.
40. Tako u pravnoj teoriji kao i u sudskoj praksi (VSRH Rev-2183/10 od 28 listopada 2014.), kao opće pretpostavke za odgovornost za štetu se uglavnom navode: 1. subjekti obveznog odnosa odgovornosti za štetu; 2. štetna radnja štetnika; 3. šteta; 4. uzročna veza i 5. protupravnost.
41. Navedene pretpostavke moraju biti kumulativno ispunjene i ako ne postoji makar jedna od njih ne postoji ni odgovornost za naknadu štete.

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

42. Člankom 1046. ZOO-a je određeno da je šteta umanjeње nečije imovine (obična šteta) sprečavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).
43. Člankom 1089 stavkom 1 ZOO-a je određeno da oštećenik ima pravo kako na naknadu obične štete tako i na naknadu izmakle koristi. Dok je stavkom 3 istog članka određeno da pri ocjeni izmakle koristi uzima se u obzir dobitak koje bi se osnovano mogao očekivati prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima a čije je ostvarenje onemogućeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem.
44. U praksi kao pretpostavke priznanja prava nekoj osobi na naknadu izmakle koristi se navodi: nužnost postojanja namjere stjecanja koristi koja se zbog štetnikova postupka izjalovila, postojanje objektivne vjerojatnosti da bi oštećenik zaista stekao dobitak da nije bio u tome spriječen i postojanje povrede pravno zaštićenog interesa oštećenika.
45. Sve navedene pretpostavke moraju biti ispunjene da bi oštećenik ima pravo na naknadu štete.
46. U ovom postupku i s obzirom da vještaci iznose dijametralno suprotna viđenja poslovanja tužitelja .To iz razloga što po stavu ovog suda je tuženik kao poslovna banka tužitelja imala najbolji uvid u poslovanje tužitelja te ako je smatrala da tužitelj ne može servisirati svoje obveze po kratkoročnom kreditu 966/09 nije mu trebala odobriti niti dugoročni kredit br 822/11. Tuženik ne može koristiti sredstva jednog kredita da bi zatvarao obveze po drugom kreditu.
47. Dakle stavu ovog suda u konkretnom predmetu je sud temeljem nalaza i mišljenja Đurđice Stilin utvrdio da su ispunjene sve pretpostavke za odgovornost tuženika na ime naknade štete za izmaklu dobit. Naime tuženikovim radnjama odnosno ustezanju sa tužiteljevog računa iznos koji je isplaćen temeljem dugoročnog kredita 822/11 a radi podmirenja duga po kratkoročnom kreditu broj 966/09 tuženik je spriječio tužitelja da ostvari svoj investicijski plan a zbog čega je tužitelj i tražio odobrenje za dugoročni kredit broj 822/11.
48. Nadalje zbog tuženikovih radnji tužitelj nije mogao ni otplaćivati svoje obveze prema PBZ-u na ime financijskog leasinga a što je imalo za posljedicu otkaz ugovora o leasingu i dospjeće cjelokupne tražbine na ime leasinga. Tužitelj je morao i prodati vozila u svom vlasništvo kako bi podmirio svoje obveze. Također kako je radnjom tuženika tužitelj bio primoran otvoriti postupak predstečajne nagodbe tuženik mu također odgovara za troškove koje je ima vezano za taj postupak kao i trošak tužbe koju je pokrenuo u ovom predmetu.
49. Sud je visinu tužbenog zahtjeva odredio prema procjeni sudskog vještaka Đurđice Stilin i prema dokumentaciji koja prileži spisu a koji je već naveo na početku obrazloženja ove presude.

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

50. Člankom 19 stavkom 3 ZOO-a je određeno da pravna osoba ima sva navedena prava osobnosti (iz članka 19 stavka 2 ZOO-a) osim onih vezanih uz biološku bit fizičke osobe a osobito pravo na ugled i dobar glas, čast, ime, odnosno tvrtku, slobodu privređivanja i drugo. Dakle povreda prava osobnosti na ugled, dobar glas ili tvrtku nastaje za pravnu osobu prije svega reputacijska šteta. Reputacijska šteta po svojoj pravnoj prirodi je ponajprije neimovinska šteta iz članka 19 stavka 1 i 3 ZOO-a u vezi s člankom 1046 ZOO-a.
51. Nadalje prema članku 1100 stavak 3 ZOO-a je određeno da za povredu ugleda i drugih pravnih osobnosti pravne osobe sud će ako procijeni da težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju dosuditi joj pravičnu novčanu naknadu nezavisno od naknade imovinske štete a i kada nje nema. Nadalje člankom 223 stavak 1 ZPP-a je određeno ako sud utvrdi da stranci pripada pravo na naknadu štete, na novčanu svotu ili na zamjenjive stvari ali servisira svote odnosno količina stvari se ne može utvrditi ili bi se mogla utvrditi samo s nerazmjernim teškoćama sud će o tome odlučiti prema slobodnoj ocjeni. Stoga je sudu dana široka diskrecijska ocjena da ocijeni težinu i visinu neimovinske štete koju u konkretnom slučaju tužitelj trpi.
52. Financijske teškoće u koje je upao tužitelj a koje je prouzročio svojom radnjom tuženik su bile poznate relativno uskom krugu osoba, (tužitelju, njegovim poslovnim partnerima, vjerovnicima). Također činjenica da je tužitelj pokrenuo postupak predstečajne nagodbe sama po sebi ne predstavlja nekakvu posebnu okolnost jer je to dio poslovnog života svake tvrtke. No kako je sud prethodno naveo da je tuženik prouzročio štetu tuženiku ovaj sud je stava da tužitelju s osnova neimovinske štete na povredu slobodu privređivanja i dobar ugled i tvrtku pripada novčani iznos od 25.000,00 kn / 3.318,07 EUR-a¹ sukladno članku 19 stavku 3 ZOO-a i 1100 stavak 3 ZOO-a u vezi s člankom 223 ZPP-a.
53. Stoga je sud stava da je tražbina tužitelja osnovana za iznos od 25.000,00 kn na ime neimovinske štete, 987.753,00 kn / 130.566,46 EUR-a¹ na ime izmakle dobiti koji bi tužitelj stekao po redovitom tijeku stvari, iznos od 2.262.532,45 kn / 300.289,66 EUR-a¹ na ime imovinske štete zbog otkaza ugovora o leasingu sklopljenog s PBZ-om na ime otplaćenih anuiteta, iznos od 2.103.699,23 kn / 279.208,87 EUR-a¹ zbog otkaza ugovora o leasingu sklopljenog s PBZ-om zbog dospijeća cjelokupnog duga po tom ugovoru, iznos od 62.000,00 EUR odnosno iznos u kunskoj protuvrijednosti od 465.000,00 kn / 61.716,11 EUR-a¹ na ime imovinske štete zbog nemogućnosti tužitelja da naplati potraživanje od japanskih partnera, iznos od 464.409,50 kn / 61.637,73 EUR-a¹ na ime prodaje osobnog i teretnog vozila, iznos od 5.271,00 kn / 699,58 EUR-a¹ na ime troškova pred Financijskom agencijom zbog otvaranja postupka predstečajne, iznos od 75.488,75 kn / 10.019,08 EUR-a¹ na ime sastava tužbe i 5.000,00 kn / 663,61 EUR-a¹ na ime sudske pristojbe na tužbu. Dakle sveukupni iznos štete (imovinske i neimovinske) koju je tužitelj pretrpio iznosi 6.390.153,93 kn / 848.119,18 EUR-a.

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

54. Tužitelju pripadaju i zatezne kamate na navedi iznos temeljem članka 1086. i 1103. ZOO-a u iznosu od 383.752,16 kn / 50.932,66 EUR-a¹ koje teku od dana podnošenja tužbe (17. svibnja 2013.) do otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom (30. rujna 2013).
55. Dakle sud je stava da je tražbina tužitelja osnovana u iznosu od 6.773.906,09 kn / 899.051,84 EUR-a¹. Dok je tužbeni zahtjev neosnovan za iznos od 475.000,00 kn / 63.043,33 EUR-a¹.
56. S obzirom da je tužitelj u cijelosti uspio u sporu temeljem članka 154 i 155 ZPP-a i sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 142/12, 103/14 i 118/14, 107/15, 37/22 dalje: Tarifa) pripada mu parnični trošak kako slijedi:
- prema vrijednosti predmeta spora od 7.078.232,33 kn / 939.442,87 EUR-a za sastav tužbe u iznosu od 90.600,00 kn / 12.024,69 EUR-a¹ (Tbr 7/1 u vezi s Tbr 50 Tarife);
  - prema vrijednosti predmeta spora od 7.551.018,99 kn / 1.002.192,45 EUR-a tužitelju pripada pravo na trošak sastav podneska od 12. prosinca 2014., 22. siječnja 2018., u iznosu od 94.140,00 kn / 12.494,53 EUR-a¹ za svaki (Tbr. 8/1. u vezi s Tbr 50 Tarife), sastav podneska od 29. ožujka 2016., 06. travnja 2016., 16. veljače 2016., 22. ožujka 2018. u iznosu od 500,00 kn / 66,36 EUR-a¹ za svaki (Tbr. 8/3. u vezi s Tbr. 50 Tarife) , pristup ročištima od 23. listopada 2014., od 15. prosinca 2014., od 19. ožujka 2015., 01. lipnja 2015., od 14. rujna 2015., od 13. prosinca 2017., od 31. siječnja 2018. i od 19. prosinca 2018. u iznosu od 94.140,00 kn / 12.494,53 EUR-a¹ za svaki (Tbr 9/1 u vezi s Tbr 50 Tarife);
  - prema vrijednosti predmeta spora od 7.249.906,09 kn / 962.227,90 EUR-a¹ za sastav podneska od 30. rujna 2020. u iznosu od 91.860,00 kn / 12.191,92 EUR-a¹ (Tbr 8/1 u vezi s Tbr 50 Tarife), sastav podneska od 12. listopada 2021. i 20. srpnja u iznosu od 500,00 kn / 66,36 EUR-a¹ za svaki (Tbr. 8/3. u vezi s Tbr. 50 Tarife), pristupa na ročište od 15. travnja 2021., 14. veljače 2022. i 03. studenog 2022. u iznosu od 91.860,00 kn / 12.191,92 EUR-a¹ za svaki (Tbr 9/1 u vezi s Tbr 50 Tarife) te za sastav žalbe u iznosu od 114.825,00 kn / 15.239,90 EUR-a¹ (Tbr 10/1. u vezi s Tbr 50. Tarife) a što sve zajedno iznosi 1.517.265,00 kn / 201.375,67 EUR-a¹ a što uz pripadajući PDV od 25% (Tbr. 42. Tarife) ukupno iznosi 1.896.581,25 kn / 251.719,59 EUR-a¹.
57. Budući da je tuženik uspio u sporu u omjeru od 7% a tužitelju u omjeru od 93%, sud je stava da je tužitelj nije uspio samo u neznatnom dijelu svojeg zahtjeva (članak 154. stavak 5. ZPP-a).
58. Tužitelju također pripada trošak plaćenog predujma za izradu nalaza i mišljenja vještaka Ljerke Živković u iznosu od 13.000,00 kn / 1.725,40 EUR-a¹ kao i nalaza i mišljenja vještaka Đurđice Stilin u iznosu od 7.000,00 kn / 929,06 EUR-a¹ odnosno sveukupno 20.000,00 kn / 2.654,46 EUR-a¹. Također

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

tužitelju pripada i trošak sudskih pristojbe na tužbu, presudu i na žalbu u iznosu od 5.000,00 kn / 663,61 EUR-a¹ za svaku. Dakle sveukupni trošak tužitelja iznosi 1.931.581,25 kn / 256.364,89 EUR-a¹.

59. Preko dosuđenog iznosa od 1.931.581,25 kn / 256.364,89 EUR-a¹ do zahtijevanog iznosa od 2.189.131,25 kn / 290.547,65 EUR-a¹ za iznos od 257.550,00 kn / 34.182,76 EUR-a¹ trošak tužitelja nije osnovan budući da isti nije odmjerjen sukladno vrijednosti predmeta spora kao i sukladno Tbr 8/1 Tarife kojom je određeno da tužitelj može tražiti iznos po toj tarifi za sveukupno 4 takva podneska u prvostupanjskom postupku.
60. Slijedom navedenog je odlučeno kao u stavku I – IV. izreke.
61. Odluka o kamatama na troškove parničnog postupka je donesena temeljem članka 29 ZOO-a.
62. S obzirom na obvezu dvostrukog iskazivanja propisanu odredbama članka 43. i članka 48. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“ broj 57/22 i 88/22; dalje: Zakon), ovaj sud je, primjenom fiksnog tečaja konverzije 1 EUR = 7,53450 kn i sukladno pravilima za preračunavanje i zaokruživanje iz Zakona, iznose glavnice i troškova izražene u kunama obračunao i u iznose u eurima, te ih u izreci ove presude iskazao i u kunama i u eurima.

U Zagrebu 15. prosinca 2022.

Sudac:
Srđan Sessa

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 dana od primitka pisanog otpravka presude, odnosno od objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu. Žalba se podnosi pisano u 3 istovjetna primjerka putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA

- tužitelju po pun
- tuženiku po stečajnom upravitelju

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Dokument je elektronički potpisan:

SRĐAN SESSA

Vrijeme potpisivanja:

15-12-2022

09:05:58

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

2.5.4.67-#180D4652337339838313838373732

L=ZAGREB

S=SESSA

G=SRĐAN

CN=SRĐAN SESSA

Broj zapisa: **eb316-67613**

Kontrolni broj: **0dfd1-9a1fc-7420c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SRĐAN SESSA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.